

Ἡ Ὁρθόδοξη στάση τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, κατά τή διαχείριση τοῦ Covid-19

Ἡ συγγραφή τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἀντίδωρο ἑνός ἐνορίτη, πρὸς τό περιοδικό «Ἐνοριακή Εὐλογία». Οἱ σκέψεις ἐδῶ καταγράφονται σύμφωνα μέ τή μέθοδο τῆς χαρισματικῆς ἢ βιωματικῆς θεολογίας, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ «κτήση καρδίας καθαρᾶς καί ἐγκαινισμό πνεύματος εὐθέως ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν» (πρβλ. Δαυῖδ, Ψαλμός Ν'). Παράλληλα, στό παρόν ἄρθρο δέν παραβλέπονται τά συμπεράσματα τῆς λεγομένης σχολαστικῆς θεολογίας, ὡς ἐπιστημονικῆς μεθόδου ἀπόκτησης τῆς γνώσης. Κατόπιν αὐτῶν, ζητῶ νά μέ συγχωρήσουν οἱ ἀναγνώστες, γιά τά ὅποια σφάλματά μου, καθώς, γιά πρώτη φορά στή ζωή μου διατυπώνω καρδιακῶς, τοὺς συλλογισμούς μου.

Στό θέμα πού ἀναπτύσσεται προσπαθοῦμε νά δώσουμε μία ἐξήγηση στήν ἀξιοπρόσεχτη στάση πού κράτησαν τά Σώματα Ἀσφαλείας, ἀπέναντι στή Ἐκκλησία, γιά τήν ἐφαρμογή τῶν περίφημων ὑγειονομικῶν μέτρων ἀποτροπῆς τῆς διάδοσης τοῦ νέου κορονοϊοῦ. Ἡ στάση αὐτή τῶν Ἀστυνομικῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας θά πρέπει μέ τόλμη καί παρρησία νά χαρακτηριστεῖ πέρα γιά πέρα, Ὁρθόδοξη, ἀποδεικνύοντας, γιά ἄλλη μία φορά ὅτι νικά τοῖς βασιλεῦσι, τό διά τοῦ Σταυροῦ Του πολίτευμα. Ἡ Ὁρθόδοξη στάση τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατά τή διαχείριση τοῦ νέου κορονοϊοῦ ὀφείλεται στοὺς κάτωθι λόγους:

1. Ἡ Ἀστυνομική ἐπιτήρηση τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων

Ἀρχικά, ἡ ἀποστολή τῆς Ἀστυνομίας, ὅπως καθορίζεται στόν νόμο εἶναι ἡ προάσπιση τῆς Δημόσιας τάξης καί ἀσφάλειας καί δέν περιλαμβάνεται σέ αὐτήν τήν ἀποστολή, ἡ προστασία τῆς Δημόσιας ὑγείας. Ἡ ἐπίκληση τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποτελεσματικῆς τήρησης τῶν μέτρων ἀπετέλεσε τόν λόγο (ratio legis) νά ἀναθεθεῖ μέ πράξη νομοθετικοῦ περιεχομένου στίς Ἀστυνομικές καί τίς κατά τόπους Λιμενικές ἀρχές, ἡ εὐθύνη τήρησης τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, γιά τήν ἀποτροπή τῆς διάδοσης τοῦ COVID – 19. Ὅμως, ἡ πράξη αὐτή τῆς κυβερνητικῆς λειτουργίας ὀδήγησε ἀναπόφευκτα, σέ περιορισμούς τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν, καθώς ἀνέθετε στήν Ἀστυνομία, ἕναν κατ' ἐξοχήν μηχανισμό καταναγκασμοῦ πού μπορεῖ νά ἀσκήσει νόμιμη βία, τήν ἀρμοδιότητα νά ὑποχρεώσει τοὺς πολίτες, ἀκόμη καί ἐξαναγκαστικά νά τηροῦν τά ὑγειονομικά μέτρα. Συνεπῶς, οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑποχρεώθηκαν νά ἐκπληρώσουν ἕνα ἀλλότριο ἔργο πού δέν ἦταν σύμφυτο μέ τήν ἀποστολή τῶν Σωμάτων τους.

2. Ἀσκηση τῆς Ἀστυνομικῆς ἐξουσίας κατ' οἰκονομίαν

Κατά δεύτερο λόγο, οἱ Ἀστυνομικοὶ τῆς Χώρας μας ἐξουσιοδοτήθηκαν νά ἐξακριβώνουν, ἄν οἱ πολῖτες κατεῖχαν πιστοποιητικά ἐμβολιασμοῦ γιά νά ἀσκοῦν τά ἀτομικά τους δικαιώματα, νά ἐπιβάλλουν χρηματικά πρόστιμα νά συλλαμβάνουν καί νά κρατοῦν πολῖτες πού δέν συμμορφώνονταν μέ τά νέα ὑγειονομικά μέτρα. Κάποια ἀπό αὐτά τά περιοριστικά μέτρα τῆς ἐλευθερίας, στρέφονταν εὐθέως, κατά τοῦ δικαιώματος στή Λατρεία (παράγραφος 2 ἄρθρου 13 τοῦ Συντάγματος), εἴτε διά τῆς πλήρους ἀπαγόρευσης τῶν Ἱεροπραξιῶν, εἴτε μέ παρεμπόδιση τῆς Σύνταξης τῶν πιστῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ. Πολλάκις, κλήθηκαν οἱ Ἀστυνομικοὶ ἀπό κακοδόξους σύγχρονους Ἀρειανιστές νά συλλάβουν Ἱερεῖς, πού λειτουργοῦσαν στήν Ἐκκλησία. Παρά ταῦτα, οἱ Ἀστυνομικοὶ ματαίωσαν τή σύλληψη τηρῶντας, ὄχι, τό Γράμμα, ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ Νόμου.

Ἐπίσης, οἱ Ἀστυνομικοὶ κλήθηκαν ἀπό τοὺς «κλητούς», νά εἰσέλθουν στοὺς Ναοὺς κατά τή διάρκεια τῆς Λατρείας καί νά συλλάβουν τοὺς «ἐκλεκτούς» πού δέν φοροῦσαν μάσκες. Πάλιν, οἱ Ἀστυνομικοὶ σεβόμενοι, τό μνημονεύμενο ἤδη, ἀπό τόν Εὐριπίδη, (Ἄνδρομάχη, στ. 380) ἄσυλο τοῦ Ναοῦ, ὅπου κατοικεῖ ὁ Θεός δέν εἰσέβαλαν στοὺς ναοὺς καί ἀπέφυγαν τίς συλλήψεις καί τά μέτρα Διοικητικοῦ καί Ποινικοῦ καταναγκασμοῦ.

Πολλοὶ θά ὑποστηρίζουν βλέποντας τά πράγματα ἀπό τή σκοπιά τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ὅτι οἱ Ἀστυνομικοὶ τήρησαν τή συνταγματική ἀρχή τῆς ἀναλογικότητας (ἄρθρο 25). Τό Ἀστυνομικό μέσο, δηλαδή πρέπει νά εἶναι κατάλληλο, ἀναγκαῖο καί ἀνάλογο τοῦ μέτρου πού πρέπει νά προστατευθεῖ καθώς «δέν πρέπει νά πυροβολοῦμε τά σπουργίτια μέ κανόνια» κατά τήν παροιμιώδη Γερμανική ἔκφραση (Nicht mit Kanonen auf Spatzen schießen). Ὅμως, βλέποντας τά γεγονότα ἀπό θεολογική πλευρά, οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐνήργησαν κατ' οἰκονομίαν καί ἐν τέλει, Ὁρθόδοξα. Τό «κατ' οἰκονομίαν» εἶναι ὅρος τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καί σημαίνει ἢ ἀπό Χριστιανική ἀγάπη καί ἀλληλεγγύη πρόσκαιρη ἢ διαρκέστερη λογική καί συνετὴ παρέκκλιση ἀπό τήν ἀκρίβεια τῶν κανόνων, χωρίς μετακίνηση τῶν δογματικῶν ὁρίων, πρὸς σωτηρία τῶν ἀνθρώπων (βλ. ἐνδεικτικά, Π. Ροδοπούλου, Μητροπολίτη Τυρολόγης καί Σερεντίου, Ἐπιτομή Κανονικοῦ Δικαίου, ἐκδ. Μυθδονία, 2005 καί Π. Μπούμη, Κανονικόν Δίκαιον, ἐκδ. «Γρηγόρη», Ἀθήνα, 2002, σελ. 48.).

3. Ὁ Ἱερεὺς καί ὁ Ἀστυνομικός, ὡς λειτουργοί

Ὁ κατεξοχὴν Λειτουργός εἶναι ὁ Ἱερέας, ὁ ὁποῖος τελεῖ τήν ἀναίμακτον θυσία, προσευχόμενος στόν Θεό νά κατέλθῃ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, σέ αὐτόν καί τόν Λαό. Ἐπίσης, μεταξύ ἄλλων, ὁ Ἱερεὺς μεταφέρει τίς δεήσεις καί τά αἰτήματα τῶν πιστῶν στό Θεό καί ζητᾷ ἀπό τόν Θεό τή συγχώρηση τοῦ ἀνθρώπου, γιά τά ἁμαρτήματά του. Ποιμαίνει, Διδάσκει, Διοικεῖ (ἐκτενέστερα πρβλ. π. Β. Βολουδάκη, «Ἡ φανέρωση τῆς Ἱερωσύνης στόν κόσμον». Ἐκδ. Ὑπακοή, Ἀθήνα, 1996.). Τέλος, ὁ Ἱερεὺς εἶναι ὑπεύθυνος, γιά τή διαφύλαξη τοῦ ποιμνίου του. Σύστοιχα, ὁ Ἀστυνομικός, ὡς

λειτουργός δέν φέρει σχῆμα, ἀλλά στολή, ἀγρυπνῶντας καί αὐτός, γιά τήν προστασία τοῦ ἀνθρώπου. Μεριμνᾷ, γιά τήν πρόληψη καί τήν καταστολή τῆς ἐγκληματικότητας. Συμβουλεύει, ἀνακρίνει, διοικεῖ. Πάνω ἀπό τήν ὑπακοή σέ ὅποιαδήποτε ἐξουσία, ὁ Ἀστυνομικός ὑπακούει στόν Θεό καί τηρεῖ τίς Ἐντολές Του. Συνεπῶς, ἡ κοινή συνισταμένη Ἱερέως καί Ἀστυνομικοῦ ὡς Λειτουργῶν εἶναι ὁ Θεός καί τό κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση μέ Αὐτόν πλᾶσμα Του, ὁ ἄνθρωπος. Ἐν τέλει, τό μέτρο τοῦ Ἀστυνομικοῦ, γιά τήν τήρηση τῶν Ὑγειονομικῶν μέτρων ἦταν καί εἶναι, ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος.

4. Ἡ πίστη στόν Θεό κινητήρια δύναμη τοῦ Ἀστυνομικοῦ

Ὁ Ἀστυνομικός, λόγω τοῦ λειτουργήματός του ἔρχεται καθημερινά, ἀντιμέτωπος μέ ὅλες τίς συνέπειες τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή τῆς διακοπῆς τῆς σχέσης καί τῆς κοινωνίας μέ τόν Θεό. Φόνοι, βιασμοί, ληστεῖες, αἰμομιξίες, συκοφαντίες, ἔριδες καί φιλονικίες φθείρουν συνεχῶς, τή ψυχή τοῦ Ἀστυνομικοῦ. Ὁ Ἀστυνομικός καταντᾷ συχνά, ἀλκοολικός, καταθλιπτικός, βίαιος καί στή χειρότερη περίπτωση ἐγκληματίας, ὁδηγούμενος στόν Θάνατο, πού εἶναι συνέπεια τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἐμμονῆς τοῦ ἀνθρώπου σέ αὐτήν (ἀναλυτικά, βλ. **Ἰ. Ρωμανίδη, «Τό προπατορικό ἁμάρτημα», ἐκδ. Π. Πουρνάρα, Ἀθήνα, 2010**).

Ὁ Ἀστυνομικός, ὅσο δυνατός καί ἂν πρέπει νά φαίνεται στόν Λαό, ἔχει καί αὐτός ψυχή, ἡ ὁποία κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀντανακλᾷ τήν Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ στό σῶμα. Ἡ Μετάνοια, ἡ Ἐξομολόγηση, ἡ συμμετοχή στή Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδίως, στή Θεία Εὐχαριστία, διὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ζωοποιοῦν τόν Ἀστυνομικό, τόν ἀναζωογονοῦν, τόν ἐνδυναμώνουν νά ἀντιμετωπίζει μέ πειθαρχία καί συνέπεια τήν ἁμαρτία. Δέν εἶναι τυχαῖο, ὅτι πολλοί, μεγάλοι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἦσαν στρατιωτικοί καί ἀνῆκαν ἐξ αἰτίας τῶν ἱκανοτήτων τους σέ ἐπιλεκτά Σώματα Ἀσφαλείας, γιά τήν προστασία τοῦ αὐτοκράτορα. Οἱ ἅγιοι Γεώργιος, Δημήτριος, Μερκούριος καί τόσοι ἄλλοι εἶναι τά φωτεινά παραδείγματα τῆς νίκης τοῦ ἀνθρώπου, ἀπέναντι, στήν ἁμαρτία καί τῆς ἐπανασύνδεσης αὐτοῦ μέ τόν Θεό.

Ὁ σύγχρονος Ἀστυνομικός ἀσκεῖται στήν παλαιίστρα τῆς ζωῆς μέ τό ἀντίδοτο τοῦ θανάτου, τόν εὐλογημένο γάμο (Πρβλ. Β. Βολουδάκη, **«Ὁ γάμος: Κατάργηση τῶν φύλων»**. Κατάδυση στήν ψυχοπαθολογία τῶν δύο φύλων). Ὁ Ἀστυνομικός προσεύχεται, μελετᾷ τίς Γραφές, σπουδάζει ἀκόμη καί αὐτήν τήν Ἱερά Ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας, καλλιεργῶντας ἕνα γνήσια, Ὁρθόδοξο φρόνημα.

Συμπερασματικά, τό ἐμπεδωμένο Ὁρθόδοξο φρόνημα τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἀποτελεῖ τή βαθύτερη καί οὐσιαστικότερη ἐξήγηση, γιά τήν ἐπιεική καί φιλόχριστη στάση του, ἀπέναντι, στοὺς Ἱερεῖς καί τοὺς Πιστοὺς, κατά τόν ἔλεγχο τῆς τήρησης τῶν μέτρων τοῦ κορονοϊοῦ.

Dr. Εὐάγγελος Διαμαντής

Ἀξιωματικός Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας
Νομικός (ΕΚΠΑ) – Ἱστορικός (ΑΠΘ)